

Speech Rianne Kuik tijdens de boekpresentatie van 'Inside the Leader's Mind' 29 maart 2017

Opening presentatie

Het was tweede helft juni 2016, toen een mailtje van Twan binnenkwam.

"Beste Rianne,

In maart 2017 verschijnt het tweede boek in the ELP Leadership Series. Het onderwerp is 'Inside the Leader's Mind'. Is het iets voor jou om een essay aan te leveren voor dit boek? Zo ja, dan ontvang ik graag een A4-tje met je voorstel voor de inhoud. Essays voor dit boek gaan over de binnenwereld van leiders. Over dat deel van hen wat van buiten niet te zien is, dat wat zich van binnen afspeelt. Je kunt je eigen onderwerp definiëren zolang het onder de genoemde vlag valt. De volgende personen hebben toegezegd een bijdrage te willen leveren:

- Henk Breukink, onder andere lid Raad van Commissarissen ING*
- Ber Damen, lid directie Berenschot*
- Hetty van Ee, directeur ORMIT*

Ik hoor graag of je pen hiervan gaat jeuken.

*Hartelijke groet,
Twan"*

In mijn hoofd speelde zich het volgende af:

Nou en of dat mijn pen hiervan ging jeuken. Sowieso beleef ik veel plezier aan schrijven, en helemaal als het gaat over een onderwerp waar ik zelf veel affiniteit mee heb én het ook nog eens een kans is om podium te geven aan wat mij drijft: 'mijn geloof in een aangename zakelijke wereld, een wereld waarin we samenwerken vanuit het hart in plaats van uit het hoofd'. Wat geweldig en bijzonder dat Twan me hiervoor vraagt, maar o jee moet je zien welke mensen al hebben toegezegd dat ze een bijdrage leveren! En wauw mijn verhaal in een leiderschapsboek, hoe gaaf is dat! Maar wat zijn eigenlijk de eisen die aan een essay worden gesteld? Kan ik daaraan voldoen en als ik dat kan, heb ik dan voldoende tijd om dit te schrijven?"

"Ha Twan,

Wat gaaf. Ik laat het je deze week weten. Robert en ik zitten nu heerlijk een weekje in een klein dorpje in Frankrijk. Even bijkomen van een emotionele en intensieve periode. Mooie plaats en gelegenheid om er mijn gedachten over te laten gaan. O ja, zijn er randvoorwaarden qua lengte en structuur ten aanzien van het essay die je voor jezelf hebt gesteld?

*Hartelijke groet,
Rianne"*

“Zeker Rianne, zie bijgaand. Xxx”

In de bijlage van de mail tref ik de ELP richtlijnen voor Auteurs aan. Een A4-tje met waardevolle informatie waarbij het volgende van alles in mij losmaakt:

“...De essays worden geschreven voor en door senior bestuurders en specialisten wiens autoriteit voortkomt uit zorgvuldige analyse, studie en ervaring. Voorstellen voor essays tonen een nieuwe manier van denken aan, die een vooruitziende blik doet vermoeden. De praktische toepasbaarheid daarvan voldoet aan de behoeften van onze lezers. De lengte van een essay is tussen de 1500 en 3500 woorden en alle essays zijn in het Engels geschreven.”

Autoriteit, een nieuwe manier van denken, praktische toepassing? Is mijn verhaal wel interessant genoeg? Ik heb zelf immers ook nog geen antwoord op alle vragen, doe ook zelf steeds nieuwe ontdekkingen. Is het goed genoeg? En zie die doelgroep! En het moet ook nog in het Engels! En hoe fantastisch, het is precies de groep mensen die je wilt bereiken en inspireren. Wat een mooie kans. Maar waar zeg ik ja tegen, als ik hier ja tegen zeg. Kan ik dit wel?

Kern presentatie

Mijn naam is Rianne Kuik, initiatiefnemer van durfteverbinden.nl en één van de auteurs van het boek *Inside the leader's Mind*. Zelfkennis is één van de rode draden in het boek. Maar wanneer ken je jezelf eigenlijk en wat doe je met die zelfkennis? De afgelopen jaren heb ik geleerd dat jezelf leren kennen helemaal niet zo makkelijk is, en dat er veel meer bij komt kijken dan ik op voorhand had gedacht.

Jezelf leren kennen is namelijk een spannend, kwetsbaar en continu proces. Vaak confronterend en soms ook emotioneel. Ik heb het dan niet over leren kennen in de context van borrelpraat of het uitwisselen van visitekaartjes. Ik heb het over leren kennen en onder ogen zien wat er echt is. Dat waar durf voor nodig is. Over ontdekken waar je je zeker over voelt of juist onzeker, of waarom je doet zoals je doet, ook als je dat eigenlijk niet zou willen. In mijn essay schrijf ik uitgebreid over hoe ik mezelf heb leren kennen en tot welke inzichten dat heeft geleid. Vandaag wil ik graag stilstaan bij het gegeven dat hoe ik met zelfkennis omga, vooral bepaalt of deze zelfkennis constructief of juist destructief werkt.

Toen ik mezelf nog niet kende vanuit het hart, was ik vooral bezig met proberen het goed te doen in de ogen van anderen. In mijn lijf uitte dit zich door een gevoel van onrust waar ik met niemand over sprak. Wat ik deed en wie ik was, het was nooit goed genoeg. Het moest altijd mooier, beter, meer. Ik durfde geen kwetsbaarheid te laten zien uit angst voor afwijzing. Kwetsbaarheid tonen was zwak, dacht ik.

In mijn hoofd had ik vele beelden en gesprekken met mezelf over waar ik aan moest voldoen. Beelden die gevormd waren in mijn verleden. Beelden die ik als puber of volwassene nooit meer heb getoetst of bijgesteld. Ze waren mijn waarheid geworden. Totdat ik bij het beursgenoteerde USG People in hun Talent Development Programma kwam. Daar leerde ik een aantal belangrijke dingen:

1. Je hebt altijd een keuze
2. Iedereen heeft een ander referentiekader
3. Je bent goed in wat je doet Rianne

Dit resulteerde erin dat ik werd gevraagd om een nieuw label in de Nederlandse markt te zetten. Ik werd zelfs gevraagd voor een wervingsfilmpje voor nieuwe talenten. Ik was immers een schoolvoorbeeld van de perfecte carrière: van intercedent tot directeur. Aan de buitenkant zag het er allemaal perfect uit. Van binnen voelde ik mij verre van perfect. De opgedane zelfkennis maakte dat ik nog beter wist waar ik tekortschoot en wat ik moest doen om dit te verbergen.

Na een reorganisatie besloot ik afscheid te nemen van USG People en voor mezelf te beginnen. De zoektocht naar dat wat het fundament van mijn bedrijf zou worden, bleek uiteindelijk vooral een zoektocht naar mezelf te zijn. Naast dat ik mezelf en mijn drijfveren leerde kennen, leerde ik ook dat de manier waarop ik met zelfkennis omga heel bepalend is voor het effect van die zelfkennis op mijn dagelijks leven. Ik constateerde dat mijn zelfkennis alleen waardevol voor mezelf en mijn omgeving is, als ik mezelf volledig durf te accepteren zoals ik ben, met alles wat er mooi en minder mooi aan mij is. En dat juist mijn imperfectie en de wijze waarop ik daar mee omga, maakt dat ik inspirerend ben voor anderen. Mijn imperfectie maakt me uniek, net als iedereen hier aanwezig. Ik leerde dat hierop vertrouwen en mezelf dat gunnen de route is tot echte verbindingen met de ander en een volledig leven voor mezelf met alles wat daarbij hoort.

In mijn dagelijkse praktijk ben ik dat werken vanuit het hart gaan noemen. Als je werkt vanuit het hart ben je in staat om je werkverstand, je constructieve denken, volledig in te zetten en uit te nutten. Dan durf je jezelf steeds beter te leren kennen, word je steeds authentieker en ben je tot steeds krachtigere verbindingen met anderen in staat. De onderstroom is dan bespreekbaar waardoor je met elkaar veel meer kunt realiseren. Werken vanuit het hart geeft focus en duidelijkheid voor jou en de ander.

Dat andere, werken vanuit het hoofd, komt vanuit mijn denkverstand. Het maakt dat ik me onrustig voel en met mijn energie bij de ander ben in plaats van bij mezelf. Dan voert twijfel de boventoon. Ik noem het ook wel doemdenken. Dat is niet constructief maar juist destructief, zowel voor mij, de ander, als het resultaat.

Doordat ik mijzelf heb leren kennen en accepteren, en weet hoe mijn verleden mijn dagelijks handelen en denken beïnvloed, kon ik, toen de vraag van Twan om een essay te schrijven binnenkwam, herkennen welke gedachten vanuit mijn hart kwamen en welke uit mijn hoofd. Ik wist waar mijn werkverstand actief was, en waar mijn denkverstand me plaagde.

Bijvoorbeeld de gedachten die te maken hadden met de auteurs die reeds hadden toegezegd om een essay te schrijven. Allemaal leiders bij toonaangevende organisaties. Hoezo paste ik daar als ZP-er met mijn verhaal tussen, aldus mijn denkverstand. Mijn werkverstand hielp mij realiseren dat het gegeven dat ik ZP-er ben totaal niet relevant was. Op het moment dat de vraag van Twan binnenkwam vervulde ik namelijk op interimbasis een soortgelijke leiderschapsfunctie bij een eveneens aansprekende organisatie. En ook daarvoor had ik reeds meerdere leiderschapsfuncties bij toonaangevende organisaties gehad. In al die situaties ben ik dezelfde Rianne Kuik. Wat mijn verhaal de moeite waard maakt, heeft niets te maken met welke titel ik op welk moment ook maar op mijn visitekaartje heb staan. Wat ik laat zien en hoe ik omga met dat wat er in mijn omgaat is wat het verschil maakt. Door er op deze manier naar te kijken, kon ik het door Twan gevraagde A4-tje met het voorstel voor mijn essay naar hem mailen zonder dat ik me hier ongemakkelijk bij voelde.

Met oprechte interesse kon ik zijn reactie tot me nemen en de feedback meenemen in mijn uiteindelijke tekst. Of anderen het goed of interessant genoeg zouden vinden stond niet langer centraal. Centraal stond de kans om op deze manier mensen te bereiken die ook kunnen bijdragen aan de aangenamere zakelijke wereld waar ik in geloof.

Zelf heb ik gemerkt dat juist als ik eerlijk ben over wat ik niet weet, ik meer respect krijgt van mijn omgeving. Dat ik daardoor betrouwbaarder ben, hoe kwetsbaar dat soms ook voelt.

Waarom deel ik dit allemaal met jullie en waarom vind ik het zo belangrijk dat iedereen het gedachtengoed van durf te verbinden omarmt? Onze huidige tijd en de toekomst vragen om echte verbindingen. Verbindingen vanuit het hart. Hier is durf voor nodig. De durf om kwetsbaar te zijn. In zijn essay 'Courage and complexity' schrijft Leo van de Voort: 'als het echt openen van het hart zich collectief ontwikkeld, zijn wonderen mogelijk.'

Ik geloof in wonderen, ik geloof dat wij in staat zijn tot de durf die nodig is om te werken vanuit het hart. Ik heb voor iedereen iets meegenomen. Dit hartje (zie afbeelding hieronder) nodigt je uit om vanuit je hart verbinding te maken met jezelf en van daaruit met de ander. Zo kan de boodschap van durf te verbinden doorgegeven worden en wordt onze zakelijke wereld voor iedereen steeds een beetje aangenamer.

Dank jullie wel.

